

at gøre det den anden vej rundt. Vi vil gerne have, at der satses noget mere på forebyggelse, vi vil gerne have, at der satses på et bedre arbejdsmiljø, vi vil have seniorpolitikker på arbejdspladserne, og generelt vil vi gerne have skabt et mere rummeligt arbejdsmarked. Vi ved godt, at der nu er blevet afsat en pulje, og det er vi selvfølgelig glade for. Men vi mener selvfølgelig, det er alt for lidt, og vi tvivler på, at det er et område, som sådan har den store prioritet, når man skal være helt ærlig.

Vores beregninger viser, at man kunne nå rigtig langt ad den vej med forebyggelse og seniorpolitikker. Og vi mener også, at det ville være en vej, som ville sikre større livskvalitet og bedre arbejdsglæde. Derfor synes vi, at det er ærgerligt, at man går den her vej med tvang og pisk, når man nu havde den anden mulighed.

Kl. 21.00

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg har et enkelt spørgsmål. SF's ordfører siger, at SF ville have satset mere på forebyggelse, og så kunne man jo godt, hvis man sidder og læser referatet fra den her debat uden at have set forslagene i sin sammenhæng, tænke: Hvilken størrelse er det, vi taler om? Der er det måske værd lige at nævne, at regeringen har sat 3 mia. kr. af - 3 mia. kr.!

Så er det, jeg godt kunne tænke mig at høre: Hvor meget er det, SF vil sætte af? Er det bare et spørgsmål om at skulle overgå det, eller er der realiteter i det? Hvor meget mere kan man egentlig lave end alt det, der kan laves for 3 mia. kr.?

(Kort bemærkning).

Lotte Thiim Bertelsen (SF):

Nu har jeg ikke de præcise tal, men jeg skal gerne eftersende dem til hr. Tom Behnke. For det er sådan, at vi faktisk har lavet en plan, og vi har lavet en samlet finansiering for, hvordan man skal få velfærdssamfundet til at hænge sammen, også i 2040. Ja, det er flere penge, men det er også en samlet pulje, fordi man vil lave om på nogle andre ting. Det er jo heller ikke nogen hemmelighed, at SF ude i fremtiden gerne vil finansiere noget af pensionen ved at sætte skatterne lidt op for de rigeste her i landet.

Formanden:

Tak til fru Lotte Thiim Bertelsen. Og så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Debatten her i dag har jo tydeligvis samme tema som den tilsvarende debat, vi førte i går om forringelser af efterlønsordningen. Igen i dag behandler vi et forslag, der tvangsmæssigt vil hæve tilbagetrækningsalderen og gennemføre en automatisk hævelse af folkepensionsalderen, således at den ikke med den nuværende udvikling i den gennemsnitlige levealder i 2040 vil være det, som man ellers snakker om, nemlig 67 år, men derimod 71 år.

Også i dag vil jeg godt henlede opmærksomheden på, at der er en udtalt social ulighed i alderdommen. Det står uimodsagt i den debat, at der er en ulighed i stigningstakten i levealderen. Ufaglærte mænd har en levetid, der stiger langsommere end højtuddannede mænds, og for de ufaglærte kvinder er levealderen endda stagnende. Velfærdsforlisets bestemmelser om en hævet tilbagetrækningsalder betyder kort sagt, at de velstillede får et længere otium, de dårligst stillede et kortere.

I en rapport fra Statens Institut for Folkesundhed fremgår det, at 60-årige mænd med lavt uddannelsesniveau kan forvente at leve ca. 3 år kortere end højtuddannede. For kvinder er forskellen knap 2½ år. Hvis vi ser på den forventede levetid uden det, man kalder funktionsindskrænkninger, dvs. helbredsproblemer, bliver forskellen endnu større. Den højtuddannede mand kan forvente at være rask og rørig 3,6 år længere end den lavtuddannede, og her er forskellen over 4 år for kvinder.

Hele ideen om den automatiske regulering af efterløns- og pensionsalderen på baggrund af en gennemsnitlig restlevetid er socialt skævt og vender den tunge ende nedad. Her har Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og De Radikale leveret en gave, som regeringen ikke kunne have drømt om. Resultatet af forliget fra juni er værre end regeringens udspil.

Vi har hele tiden talt for en positiv tilgang til problemstillingen, en positiv måde at give folk mulighed for at blive længere på arbejdsmarkedet i stedet for tvang. I stedet for at have fokus på efterløns- og pensionsalder ønsker vi at kigge på, hvordan et brutalt arbejdsmarked kan gøres tilgængeligt for de ældre. Nedslidningsfonden udgør her kun et lille plaster på det store sår, som afmonteringen af BST-systemet har skabt for det forebyggende arbejdsmiljøarbejde. Hvor man før med en total udbygning af BST på hele arbejdsmarkedet ville have 1 mia. kr. om året til forebyggende arbejdsmiljøarbejde, har forligs-